

GORIŠKA STRAŽA

Izhaja vsak pondeljek in četrtek ob 8. uri predpoldne.
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo leto 30 L.
Na narcila brez dopolne naročnine se ne oziramo.
Odgovorni urednik: ROMAN ČEJ.

V Gorici v četrtek 22. februarja
1923

št. 15.

Letnik VI.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglaši se plačajo naprej
in stanejo 6 L. v visoki enega cm v enem stolpu.
List izdaja konsorcij „GORIŠKE STRAŽE“.
Tisk. S. SPAZZAL v TRSTU.
Uprava in Uredništvo: ulica Mameli 5. (prej Scuole).

Za staro pravdo

V spomin Matije Gubca

Kmet je dolgo časa krivil in upogibal svoj hrbet pod neznošnim delom; robotal je in redno plačeval desetino; prosil in ponižen je bil; uklanjal se je in rotil gosposko, da se ga usmili in reši neznošnega jarma; trkal je pri cesarjih, kraljih, deželnih stanovih. Zastonj. Vse se je zaklelo proti njemu. Gosposka je bila gluha za pravice kmeta. Čimbalj je kmet stradal, čimbalj se je trudil, tem bolj ga je pritiskala gosposka. V kmetih je dolgo časa vrelo. Trpljenje in ponižanje je bilo prestrašno, da bi ga mogel človek na dolgo prenašati. In tako se je kmet odločil za nasilstvo. Dvignil se je razlogoten, užaljen s kiji, cepci, s sekirami, kosami, srpi, proti svojim tlačiteljem. Organiziral se je v vojskah in začel kmečko revolucijo za stare pravice, za politično in gospodarsko svobodo. Napovedoval je boj roboti in desetini, oprostiti se je hotel gosposke in njene vlade. Pokoren je hotel biti le kralju.

Kmečki punt leta 1573.

L. 1573. so se dvignili kmetje pod vodstvom treh kmečkih voditeljev: Matije Gubca, Ivana Posanca in Ivana Magajca. Kmečki armadi je poveljal izurjen kmet-vojak, ki je dvakrat pobegnil iz turškega ujetništva, Ilija Gregorič. Kmetje so se dvignili proti krutemu in krivčnemu graščaku Ferencu Tahy. Tahy je bil proti svojim kmetom naravnost nečloveški: tako je n. pr. prodajal kmetom nerabne konje po ceni, ki jo je sam določil. Pokvarilo se mu je vino; porazdelil ga je med svoje podložnike in ti so ga morali plačati po džočeni ceni. Drugače jim je vzel konja ali govedo. Kmetje so mu moralni rediti konje in govedo; ako je žival poginila so mu jo morali plačati po ceni, ki jo je sam določil. Rediti so mu moralni tudi pse; ako je pes poginil, so mu morali dati za psa vola. Najbolj je pa podložnike bolelo, da je grazil svetlost družinskega življenja s tem, da je oskrunal njihove žene in hčere. V začetku je bil upor naprej samo proti nasilniku Tahy-ju, pozneje so pa kmetje organizirali splošen upor proti graščakom. V tej borbi so kmetje popolnoma propadli. Na obširni planini pri Stubiških toplicah je bila njihova glavna vojska poražena. 5000 kmetov je bilo padlo v boju, mnogo jih je bilo ujetih, le malo jih je bežalo v šume in gore. Zmagovalci so se strašno maščevali nad kmeti. Obešali so jih na hiše in drevesa. Voditelj Magajč je padel. Matija Gubec in Pasanec sta bila ujeti. Odpeljali so ju v Zagreb, kjer sta bila na nečloveški način umorjena. Matiju Gubcu so z žarečimi kleščami iz živega telesa trgali meso, na glavo so mu pritisnili razbeljeno kroko in naposled so njegovo mrtvo truplo razčetvorili. Žalosten je bil konec kmetiske vojske, voditeljev in predvsem Gubca. Stanje kmetovo se je potem še poslabšalo. Zato je pa

trajala tudi kmečka revolucija dalje, dokler ni postal po francoski revoluciji in po revoluciji, ki so ji sledili velik del kmetov svobodni lastnik zemlje. Slovenski kmet je doživel to svobodo v bivši državi leta 1848. — italijanski kmet je pa še danes suženj na svoji zemlji, ker je kolon.

Nov boj za staro pravdo.

Kmet je odkupil od svojih tlačiteljev po revoluciji l. 1848. lastništvo zemlje z visoko odkupnino. Grofov, baronov, deželnih stanov in märsikaj ni več na papirju, ne v zakonu. V resnici pa kmet še vedno rôbota, še vedno plačuje desetino, še vedno je od drugih skoraj popolnoma gospodarsko odvisen. Z lastništvom zemlje se je položaj kmata dvignil v političnem in socialnem pogledu. Njegov gospodarski položaj se pa v bistvu ni izpremenil. Oblike odvisnosti, tlačstva in suženjstva so druge, toda v resnici pa obstajajo. Kmet je sicer lastnik zemlje, toda nad njegovim delom in njegovimi pridelki komandira najrazličnejši konjski, krajci, vinski meštarji. Pri nakupu svojih potrebščin, bodisi za neposredno življensko uporabo bodisi pri nakupu kmetijskega orodja, semen itd. je odvisen ravnotako od meštarjev, ki so z vsemi žavbam namazani.

Nasprotnik gospodarske svobode delovnega ljudstva je kapitalistični red. Proti temu nasprotniku bi cepci, sekire, kose, pa tudi kanoni in najmodernešje oklopnice in drugo morilno orožje le malo izdalo. Tudi če bi se jih kmečko-delovno ljudstvo poslužilo v borbi za gospodarsko osvobojevanje, bi moralno kljub temu nastopiti še drugo težavnejšo pot.

Organizacija našega ljudstva.

To je pot organizacije. Naše ljudstvo je tudi že spoznalo današnji zmisel za staro pravdo, zato se organizira z navdušenjem v politično stanovski organizaciji Kmetsko-delavske Zveze. Čim prej in čim v večjem številu bo delovno ljudstvo organizirano v tej Zvezi, tem lažja bo njegova borba in tem bolj gotova njegova zmaga. Poleg politične in stanovske organizacije je najnjo potrebna organizacija delovnega ljudstva v resnični in disciplinirani Izobraževalni organizaciji. Od pravega in trdnega fundamenta ter duševnega jedra je razvoj te organizacije najbolj odvisen. Danes pa bi morali vse svoje sile uporabiti, da ustvarimo v deželi nepodkupljivo in nezlomljivo gospodarsko organizacijo za nakup potrebščin in prodajo domačih pridelkov. Skrbimo tudi, da se naše posojilnice in hranilnice razmahnejo in poživijo. Iz njih more črpati ljudstvo denarna sredstva, da se gospodarsko postavi na lastne noge. Danes je še čas. Bog zna, da li smo zreli za to nalogo?

To je naša borba za staro pravdo. Tako mi častimo spomin na Matijo Gubca. Samo od nas je odvisno, da li hočemo biti lastni kovači boljše bočnosti.

Kaj se godi po svetu?

Smo v času polne revolucije. Nova vlada prenavlja in reformira vse panoge državnega življenja, striže postave, razdira stare ustanove, gradi nove, prevrača celo kljub viharnim ugovorom ustava. Nova vlada hoče uvesti novo solo, nove davke novo uredbo armade, nov red v železniški upravi, celo nove uniforme predpisuje častnikem. Parlament je poniala v govorilnico, iz poslancev je napravila poslušavce. Danes imamo pri nas državo prosvitljenega absolutizma, v kateri majhno število možvlada nad 40 milijoni ljudmi. — Hudo občutijo to možno vlado posebno socialistične stranke. Njih zadruge so požgane, društva razbita, od veličastne socialistične organizacije so ostale le razvaline. Kljub temu pa se maksimalisti, ki so bili najmočnejša stranka, branijo, združiti se s komunisti. Ko se te ljudske stranke kregajo, fašisti zmagujejo.

Za rursko potico.

Evropa čuti, da ji ne bo dobro šlo, če se srditi boj med Nemci in Franci ne poleže. Saj vse zapadne države uživajo rursko potico-premog iz Porurja. Prvi je Italijan povedal, da mu ni prav, če misli Francoz celo potico pograbit. Zdaj so se pa Anglezi oglašili. Čimbalj prodirajo francoski vojaki v nemško deželo, tembolj ugaša v Angliji stara ljubezen do Francije. V angleški poslanski zbornici je stari Ljod Zorž kar zahvalil, da se sestavi komisija Zvez narodov, ki naj presodi, kdo ima prav, Nemec ali Francoz. Pravično je, pravi Ljod Zorž, da Nemčija plača, ker njene vojske so napadle in razdejale francosko deželo. Kdor bi rekel, naj «revica Nemčija» prav nič odškodnine ne plača, bi dajal korajžo roparskim vojskam za vse čase. Kakor pa je to res, je tudi drugo res: da Francija nikdar pravice ni imela, udreti kar na lepem v nemško

Porurje. To ne gre, pravi Ljod Zorž, temu je treba konec napraviti, sicer bo vsa Evropa trpela. Toda njegov pametni predlog je bil odbit. In tako gre tiha vojna v Porurju naprej, ni ji se videti konca.

Tudi na vzhodu boj.

Med Poljaki in Litavci se je vnel hud boj za zemljo. Litavci zahtevajo svojo staro prestolno mesto Vilno zase, njih čete so zasedle tudi pomorsko mesto Memel. Na obeh straneh so se pojavili vstaši, ki se zbirajo v prave vojske. Posebno hud boj je nastal te dni. Iz Varšave poročajo 21. t. m., da so litavski vstaši s topovi obstreljevali mesto Lejpund. V vilnski krajini je padlo v boju nad 100 mrtvih. Poljske čete prodirajo v neutralno ozemlje, v bran se jim postavlja tudi redna dravna vojska litavske republike. Na ta boj dveh narodov, ki sta stoletja bila združena v eni državi, Rusija pazno gleda. Rus svari poljsko državo, naj neha z napadi in naj ne mobilizira, ker bodo sicer spregovorili ruski topovi grmeč: Nazaj!

Novice iz Jugoslavije.

Dosežen je sporazum med Italijo in Jugoslavijo, da 7. marca iz praznijo italijanske čete zasedeno ozemlje dalmatinsko. Tako je ta del spora pašen, hvala Bogu! V Dalmaciji pričeta na 100 ljudi dva Italijana. — Avstrijski ministerski predsednik Seipel se je v sredo odpeljal v Belgrad. Šel je iskat za svojo nesrečno državico pomoč v jugoslovansko prestolico. Kako maglo se pač kolo vrti! Dunaj prosi podpore pri Jugoslovenih! Pred desetimi leti se je pač malokomu sanjalo o tem. To je pač večni zakon narave, da se rušijo cesarstva, da gine slava mest, da pa zdrava moč naroda zmaga in vstane, živeč iz roda v rod.

Govor poslanca Giunte

V Trstu je imel fašistovski poslanec Giunta govor, v katerem je proslavljal ustanovitev nove tržaške pokrajine. «Trst je doživel najvišjo čast, da se je vključila v njegovo ozemlje rimska Postojna, ki predstavlja vzhodna vrata Italije in nad njimi bo Trst čeval z materinsko ljubeznijo.» Nato je Giunta orisal položaj države in fašistovske stranke in rekel: «Italijanska vlada je zadovoljna z razmerami v državi, ni pa preveč zadovoljena z razmerami v fašizmu.» Italijanska država se ne more krepiti, ne more procvitati če ne vlada red, zakon in disciplina.» «Trgati brado poslancu Modiglianiju, vsljevati ricinovo olje, vprizarjati kazenske pohode, delati silo na lastno pest, hoditi po kavarnah in trgovinah in groziti ljudem, to so stvari, ki morajo nehati. Obsojati smo jih moralni že pred revolucijo, toda danes pomenijo zločin proti državi!»

Sovražne sile so na delu, ki hočajo izpodkopati fašistovsko vlado. «Te sile

ne nastopajo s srpom in kladivom, temveč s fašistovskim znakom. Fašizem doživlja pač v svoji organizaciji globoko krizo, ki jo je treba rešiti. Imenujemo jo lahko tako-le: osebna zavist, fevdalizem, koritarstvo. Vzrok tiči v tem, da smo odprli vrata naših sekcij vsem mogočim ljudem, vsem takim, ki so postali fašisti zadnji dan. Kajti danes je lahko biti fašist, nevarnost ni najmanjše, postaneš lahko komendant, dobiš lahko službo, postaneš morda baron ali vitez, narediš lahko kariero in ni izključeno, da prideš v parlament.»

Italija v zboru drugih držav!

«Mi hočemo rešiti Italijo» — je reklo Giunta. «Kaj bi bila jutri Italija brez fašizma in brez Mussolinija? Kakšni možje bi mogli nadomestovati ministarskega predsednika? Salandra? Giolitti? Orlando? Bonomi? Ne! Kajti ti so gnijoči mrliči. Po fašizmu bi pri-

strofa.» Ali ste mislili kedaj na našo zunanjjo politiko? «Mi smo v inozemstvu» — je nadaljeval govornik — «v položaju, ki ga lahko imenujemo: moralna osamelost. Pomnite dobro, da moralni osamelosti sledi lahko danes ali jutri gospodarska in ker smo na rod 40 milijonov, bi ne mogli prenesti gospodarske osamelosti, iskati bi morali iz obupnega položaja izhod in začeti brez odlaganja vojno.»

Rusija ne more imeti za nas niti najmanjše simpatije. Nemčija tudi ne. Francija je proti nam. Kaj je pa z Anglijo? «Država, ki je demokratična in parlamentarna v boljšem pomenu besede, ne more razumeti naše države, ki zaničuje na najbolj navaden način parlamentarizem. Razen tega imamo v tujini skupine Italijanov, tako na Poljskem, v Franciji in Združenih državah Amerike, ki vodijo potom prebrisane propagande neizprosen boj proti fašistovski stranki, to je proti vladni italijanskega naroda.»

Ali ste kedaj mislili na naš finančni položaj v inozemstvu? Mi imamo

100 milijard dolga: 50 milijard dolgujemo Angliji — nesramno je, da moramo mi plačati, toda treba bo plačati — 52 milijard smo dolžni Ameriki; če pristejetek k temu še 5 tisoč milijonov rednega letnega primankljava in 80 do 90 milijard notranjega dolga, tedaj šele vidite, kakšne težave moramo premagati.»

Nato je Giunta spregovoril še par besed o svetomargeritski pogodbi. Pravida ne more končati svojega govora, ki je bil «nekak družinski izbruh», ne da bi se spomnil bratov v Dalmaciji in na Reki. Svetomargeritski dogovor je bilo treba podpisati, da bi «tuje države ne vzele Italijo za verolomno državo, ki ne spoštuje pogodb.» Vzrok današnjega zla je po Giunti v tem, da so Italijani žrtvovali londonsko pogodbo in sklenili z Jugoslovani rimske dogovor, «ki je prinesel na Campidoglio srbske presičje pastirje.» Sicer pa upa Giunta, da se razmere sčasom spremeni in bo Italija gotovo še zasedla vso Dalmacijo in anektirala Reko.

Še o vojni odškodnini.

V zadnjem času nastopajo brezvestni ljudje, ki skušajo izrabljati sedaj nastali položaj Goriške dežele v svoje koristolovske namene. Ljudstvo slepijo s tem, da jim opisujejo obupen položaj, v katerem se nahaja dežela vsled pričete likvidacije deželnega odbora in posameznih uradov leta.

Povedajo, da bo deželni hipotečni zavod tekom nekaj dni likvidiran in da se vse preseli v Verono (ali v kako drugo do danes še nedoločeno mesto?) da od sedaj naprej hip. zavod ne bode več izplačeval predujmov, vsled česar naj se posamezniki zbude, da ne zamude ugodne prilike in naj hitro dvignejo spise, ki leže pri hipotečnem zavodu, posebno pa še če so vpisani pri kaki zadruži vojnih oškodovancev. Saj, da jim je potreba v tem slučaju le kratek «nulla osta» od strani zadruge in zadeva je rešena. Iščejo in zavoljujejo se z najnezznatnejšimi vojnimi škodami, saj pač podpišejo ljudje splošno pooblastilo!

Povedano bodi: Vojnoodškodninski predujmji se izplačujejo po hipotečnem zavodu kot podružnici Zveznega zavoda še v naprej. Od zveznega zavoda oziroma države dovoljena sredstva so pač bolj omejena in znašajo približno tretjino prejšnjih nakazil. Brezvomno se mora tudi izplačevanje v tem smislu omejiti a se kolikor nam znano nikakor ne ukine.

Imejte vsled tega zaupanje v prejšnje urade, držite se Vaših zadrug in ne poslušajte znanih brezvestnežev, ki se hočejo tudi z spravljanjem v svet vesti, ki jih splošnosti znana dej-

siva pobijajo, izkoristiti in izmognati ljudem še listo odškodnino, ki jim prične. Ne mislite, da je izgoyorjena obljuba že gotov denar in še tako laskave besede Vam ne vzpostavijo hiš in zemljišč ter Vam ne pripomorejo do gospodarskega orodja in premičnin.

Prepričali se boste, da tudi pri tem je v mnogih slučajih nepotrebno posredovanje, v mnogih se pa gre le za izkoriščanje položaja, ker ste že — bi rekeli — itak postavljeni pred dovršeni čin, naj je ali naj ni dragega posredovalca zraven.

Vprašajte za svet in ne verujte nobenemu, ki ga prav dobro ne poznate in naj si bo Peter ali Pavel.

— P.

Samo 13 lir stane na-ročnina „Goriške Straže“ do konca leta 1923. — Še nekaj malega „Pratik“ je, kdor jo hoče, pozuri se!

in občudoval kot kraj vedno ponavljajočih se čudežev. Stara je bila želja Evrope dobiti kako svetinjo tega svetnika. Ta želja se je izpolnila, ko so odločili od njegovega teleša desnice in jo poslali v Rim, kjer se je nanajala dolgo vrsto let. V proslavo tristoletnice odkar je bil proglašen za svetnika so to roko izpostavili v javno češenje. Novembra lanskoga leta je relikvija dospela na Špansko. Od takrat potuje po vseh večjih mestih Evrope, češena od vernikov, poveličana z marsikaterim čudežem. Roke same se drži še meso in koža, proti laktu je pa že razdejana.

Tej relikviji izkazujejo čast tudi ljudje, ki ne pripadajo kat. cerkvi. Protestantski pastor je rekeli v Mariboru: «Tudi jaz spoštujem to roko, ker je nekoč pripadala možu, katerega smatramo za največjega po apostolihi.»

Če spoštuješ prahi padlih vojakov, zbiramo njihove ostanke v kostnice, jim postavljamo spomenike,

DNEVNE VESTI.

† Pisatelj Ivan Tavčar.

V Ljubljani je po dolgi bolezni umrl Ivan Tavčar, bivši župan ljubljanski. Slovenska kultura je izgubila izrazito osebnost, med javnimi delavci je zopet izginil mož — poštenjak prave korenine, v vrsti slovenskih vitezov duha je padla postava moža, kakor jih je malo bilo tako močnih. Ime Ivana Tavčarja je tesno zvezano s kulturno in politično zgodovino Slovencev v zadnjih petdesetih letih. V politiki veliki mož, ki je bil do dna duše konservativen, ni lahko sledil naglemu razvoju slovenskega duha. V slovenski književnosti pa bo ime romanopisca Emila Leona, kakor se je Tavčar imenoval, zapisano na najlepših straneh. Tudi velike slovenske gospodarske ustanove bodo pričale, kai je silna energija Ivana Tavčarja ustvarila Slovencem. Ko polagajo truplo velikega delavca v zemljo, se tudi mi goriški Slovenci v globoki žalosti zgrinjam okrog groba. Njegov samonikli duh nam sije iz spisov in del, svoje dobrotno srce pa je Ivan Tavčar odkril Goričanom, ko je s tihimi žrtvami našim beguncem delil dobrote kot župan ljubljanski. Duhu velikega moža se v žalosti klanjam. Slava spomina Ivana Tavčarja!

† Andrej Lasič.

bivši šolski nadzornik tolminski je v soboto ob 11 zvečar umrl v Gočah; star 53 let. Pogreb je bil 20. ob 10. v Gočah.

O zaslužnem organizatorju slovenskega šolstva spregovorimo obširnejše prihodnjič. Družini naše globoko sožalje!

Novi naselitveni zakon v Ameriki.

V Italiji so se že do danes pritoževali nad neugodnistjo amerikanskega naselitvenega zakona, ker je zakon že gotov odstotek naseljencev italijanske narodnosti. Dodanašnji amerikanski zakon je določil število naseljencev na podlagi števila Italijanov, ki so bili le ta 1910. v Ameriki. Novi amerikanski zakon je pa užakovjen na podlagi ljudskega tetja iz leta 1890, ko je Amerika želela imeti kot naseljence predvsem Nemce, Angleže in pripadnike drugih germanskih narodnosti. Judov, Italijanov in sploh pripadnikov južnih narodov pa Amerika ne želi. Razumljivo je, da je to za našo državo težko. Amerika pa je imela že od nekdaj svoje posebne muhe. Sedaj zameta južno, gorko in razburljivo kri.

Pozor.

Tajništvo Političnega društva «Edinstvo» in «Kmetsko-delavske zvezze» pozivlja vse dopisnike, da prilepijo na pisma dovoljno znamk. Do danes je plačalo tajništvo že trikrat po eno liro kazni. To ne sme biti. Zato pazite. Poštna pristojbina je že itak precej visoka. Na pisma do 50 gr. morate prilepiti znamko za 50 cent. Ako je pismo magari samo za en gram težji, morate prilepiti znamko za 1 liro. Pazite.

«Črne gosli»

pravljica igra v štirih dejanjih s pestrimi rokoko nošami ter šaloigra v enem dejanjini «Sovražnik žensk» se vprizori v soboto 10. marca ob 8. h zvečer in v nedeljo 11. ob 4. h popoldne v Mirnu. Na programu je tudi petje in tamburanje.

Dramatični odsek Slov. izobraževalnega društva v Mirnu.

Napadi na ljudovce.

Pretekli teden je skupina fašistov vdrla v mestu Faenzi v katoliški krožek. Ravnotkar se je poslavljaj župan in nekateri drugi pristaši ljudske stranke. Fašisti so skočili nanje in jih začeli pretepati. Konec prepriča je bila, da so odpeljali 8 ranjencev v bolnišnico.

Krajevni fašo je drugi dan objavil v mestu proglaš, v katerem obžaluje dogodke, a trdi obenem, da prevzema vso odgovornost za to, kar se je zgodilo.

Občinski svet ljudovcev pretepen.

V Faenzi pri Florenci je odstopil občinski svet, v katerem so bili ljudovci v večini. Fašisti pa s tem še, niso bili zadovoljni. Pretepli so namreč tudi občinske svetovalce italijanske ljudske stranke. Posebno težko je bil pretepen bivši župan — ljudovec. To je kroge it. ljudske stranke hudo razburilo, kar je razumljivo.

Berač, ki je bil do smrti pretepen.

15. februarja je bil ustavljen v Crespelinu pri Bolonji berač Henrik Mazzetti. Revni berač je poizkusil večkrat bežati. Vedno so ga pa spet vlovali, na kar je bil pretepen. Končno so ga izročili orožnikom. Orožniki so takoj spoznali, da se nahaja v smrtni nevarnosti. Poslali so po zdravniku, ki je ugotovil, da je bil smrtno zadel. Kmalu je potem tudi v resnici umrl.

Cudodelna roka sv. Frančiška Ksaverija v Gorici.

V pondeljek, dne 26. februarja bodo prinesli v Gorico v svrhu javnega češenja čudodelno roko sv. Frančiška Ksaverja, velikega apostola Indije. To je ona desnica svetnikova, ki je tolikim narodom Vzhoda kazala pot proti Bogu, ki je blagoslavljala velikanske množice Vzhoda, ki je tisoč poganov krstila in čudež delala. Je to posebna čast za Gorico, ki si je že leta 1666. tega svetnika slovesno izvolila za svojega zavetnika.

Od kod je ta roka.

Ob mraku dne 2. decembra l. 1552 je ta veliki svetnik izdihnil svojo dušo v Sančanu, zroč proti kitajskemu cesarstvu. Prepeljali so ga nazaj v Indijo in pokopali v Goi. Njegov grob je ves krščanski Vzhod častil

zakaj bi ne častili ostankov tega velikega borca Kristusove vere? Bil je velik kot človek, kot organizator in kot svetnik.

Nekoliko potez iz svetnikovega življenja.

Ljudstvo Baskov, obdanod od sivih vrhov svojih gorov se je utrdilo v borbi za svojo individualnost proti Francozom in Špancem. Iz ozkih in skalovitih sotesk je v potu svojega obraza naravnost kradlo naravi svoj borni vsakdanji kruh. To ljudstvo je dalo svetu tega svetnika, njemu samemu je pa dallo tisti kremeniti značaj, ki prekipeva energije. Od očeta kastilskega viteza in dvornega svetnika iz Navarre in od matere je dobil njegov značaj tisto gosposko gesto in maniro, tisto notranjo samostojnost, ki ga je usposobil, da je postal hlapec vsem, a istočasno tudi gospod. Vzgojen v družini, ki je prekipevala v verski gorečnosti in zvestobi do kastilske vladarske hiše je dobil za življenje ono versko podla-

go iz katere je pozneje milost božja naredila iz njega enega največjih velikanov vseh časov.

Svetnik na pariškem vseučilišču.

16. oktobra l. 1515. zapusti mladi Frančišek od vojske razdejani dom in očeta v grobu ter se napoti proti velikemu središču tedanje kulture, na pariško vseučilišče. Tedanji študentovski Pariz je bil podoben razburkanemu morju dobrih in slabih naukov, morale in nemoral, doberga in slabega. Vse to morje je šumelo krog mladega Španca. Materina in sestrina molitev, angleški njegov prijatelj Peter le Fevre, vzgled bivšega vojaka Ignacija in pogled v umazano jamo strasti so bile božje sile, ki so ga varovale, toda ne samo varovale, temveč naravnost preobrazile v apostola Indije. Ko je dokončal šole modroslovja in bogoslovja je zavrgel vse naslove in vso odlično prihodnjost. Pridružil se je Ignaciju Lojolskemu in ne brez boja sprejet

Francosko posojilo Poljski.

Francoska zbornica je pooblastila vlado, da lahko dovoli Poljski posojilo do 400 milijonov frankov. Med razpravo je Pejncaree izjavil, jda je pripravljena Francoska svoje terjatve zbrisati, ako popustijo zavezniki svoje terjatve nasproti Francoski.

Poroka kraljičine Jolande

se bo vršila, kakor je sedaj končno določeno, zadnje dni meseca maja. Pri veselju dogodka bodo zastopane vse cesarske in kraljevske družine ali dinastije Evrope.

Koliko je komunistov na svetu?

Po uradnih poročilih 4. kongresa III internacionale je danes po vsem svetu približno 2 milijona in pol politično organiziranih komunistov. Največ jih je seveda na Ruskem. Stranka ruskih komunistov šteje leto 324 tisoč 552 članov. Rusiji sledi Nemčija, ki ima 226 tisoč 200 komunistov. Za Nemčijo pride Češko-Slovaška s 170 tisoč organiziranih komunistov. Čehom sledijo Ukrajinci, ki so organizirali v komunistični stranki 80.000 članov; Jugoslavija je komunistično stranko prepovedala, toda III internacionala trdi, da je v Jugoslaviji 80.000 komunistov. Francija stoji še na 6. mestu. Francoskih komunistov je vsega skupaj 78 tisoč 828. Na Norveškem je 60 tisoč organiziranih komunistov. Na Bolgarskem jih je 40 tisoč, na Finsku 25 tisoč v Georgiji 18 tisoč, v Avstriji 16 tisoč, na Švedskem 12 tisoč, na Poljskem 10 tisoč. Velika Amerika, ki šteje nad 100 milijonov prebivalstva, ima samo 8 tisoč organiziranih komunistov. Silna angleška država ima samo 5 tisoč komunistov. Ravnotoliko jih je v Španiji in v Švici. Na Irskem jih je 4 tisoč, v Romuniji jih je 2 tisoč, na Holandskem 2 tisoč 500. V Avstraliji je 900 komunistov, v ogromni kitajski državi s par sto milijoni prebivalcev je samo 300 organiziranih komunistov. Na Kitajskem je še enkrat toliko komunistov kakor na Reki, kjer jih organiziranih 150.

Iz navedenih števil sledi, da je na svetu precej malo komunistov, toda organizacijo imajo dobro. Komunizem se je razširil v premaganih drž-

Ignaciemu staro geslo: Kaj je vse to proti večnosti! Kaj pomaga človeku če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi!

Nadaljnje življenje in smrt.

Ni prostora tu popisovati njegovega življenja. Xavier, Pariz, Bolonja, Rim, Lizbona so kraji, kjer je bivai pred odhodom v Indijo. O. Ignacij Lojola, o. Rodriguez, o. Bobadila so bili njegovo prijatelji in z njim prvi pionirji Družbe Jezusove. Nazadnje je vzel slovo od vseh. Mala Azija, ko maj odkrita Indija, vsa njena otočja, Japonska in Kitajska, ta so bila toriča njegovega delovanja. Ladjska paluba, kolonije, puščave, divjaki, te so mu bile dom in družba in počitek. Samo 4. o let je trajalo to njegovo življenje, a uspehi so bili neprecenljivi. Stotisoč so bili po njegovi roki krščeni.

Od kod ti uspehi?

Da govorimo po domače so za to stvar tri reči potrebne. In sicer: pr-

vah, ni pa mogel dobiti korenin med narodi, ki so zmagali. Najboljši dokaz zato je Francija, Anglija in Amerika.

Važno za vpokojence!

Banca d'Italia nam poroča: ministrstvo pošte in brzojava je odredilo, da se s 1. marcem 1923 preneha izplačevanje pokojnine po poštni nakaznici. V krajih, kjer se nahaja podružnica Banke d'Italia, se izvrši plačevanje potom te banke. (In kjer Banca d'Italia nima podružnice, kdo bo v teh krajih izplačeval pokojnino? ur.) Invalidi in vdove ter sirote po vojakih bivše avstro-oogrskih armade bodo morali, če hočejo počegniti podporo na račun pokojnine, predložiti izplačilnemu uradu dokument, iz katerega izhaja, da je opravičenec še živ, oziroma da se vdova ni na novo poročila. Te dokumente izdaja anagrafični urad po vzorcu 71, ki je bil razposlan na vse občine Julijske Krajine. Občine so dobile obenem potrebna navodila. Še nadalje pa je treba predložiti pokrajinsko knjižico.

Civilni in vojaški vpokojenci bivše monarhije bodo še nadalje vlekli pokojnino na podlagi plačilnih nalogov, ki jih je izdala zakladna delegacija v Trstu.

Da se lažje prepozna oseba vpokojenca pri izplačilnem uradu, opozarjam gospode vpokojence, da je v njih lastno korist, ako opremijo svojo pokojninsko knjižico s fotografijo, potrjeno od občine.

To priporočilo velja posebno za one kraje, kjer biva mnogo vpokojencev.

Zveza industrijalcev

je imela v torek zborovanje v Gorizi. Sklenili so zahtevati, da se po okrajih sklepajo skupne in enake pogodbe z delavci. Na eni strani je krepko združen kapital, na drugi strani stoji razpršena četa delavstva.

Minister Rašin umrl.

V Pragi je umrl bivši finančni minister Rašin. Pred mesecem je bil izvršen nad njim atentat.

Videmski občinski svet

je imel v petek prvo javno sejo po fašistski revoluciji. Zupan Spezzotti je pozdravil novo vlado in spregovoril navdušen govor radi združitve cele Furlanije. Tudi socialist Cosatini je pozdravil združitev Vidma z Gorico.

va je posebna milost božja, druga je požrtvovljavalnjava, tretja pa denarna sredstva. Milost božja mu je Bog nudil v obilni meri, saj je celo mrtve obujal; denarna sredstva je zalagala španska vlada, Ozrimo se samo na njegovo gigantsko voljo.

Pisma njegova nam jo odkrivajo. Sam pripoveduje, kako je delal v Kamorinu. Novo ljudstvo, nov jezik! Frančišek zbore par domačinov, ki so se potom občevanja z Portugalcijami naučili nekoliko portugalščine. V par dneh je z njihovo pomočjo prestavil matekiker. Še par dni in naučil se ga je napamet. Z zvoncem v roki je potem vsak dan dvakrat šel po naselbini, se ustavil na obljudem kraj in z močnim glasom ponavljal na pamet cel katekizem. En teden, vsak dan dvakrat in ze so otroci znali marsikaj ponoviti in z otroci je prešlo to v vsako hišo. Sem krščanstva je bilo tem zasejan, začela je rast, prišla je žetev. Odtod

je Luter vzel, to je Frančišek prisel.

To je en sam primer njegove energije, kdo bi našel vse njegove napore? To delo je pa njegove telesne moči tako izčrpalo, da je umrl v cvetu svojih let, zapuščen na Sančanskem obrežju.

Kaj pa čudeži?

Ali tak možni vreden spoštovanja? Ali iz tega ni razumljivo, da ga je Bog odlikoval s čudeži in ua odlikuje še danes?

Ko so lani ob 300 letnici njegove kanonizacije odprli njegov grob v Indiji, je romalo k grobu poleg katoličanov tudi veliko Angležev. Jezuitska poročila govore tudi o nekem Angležu, kateri je bil popolnoma slep, a je ob dotiku svoje glave z nagrobnim ploščo svetnikovo popolnoma spregledal. Za to dejstvo navajajo stotine prič.

O čudežih, kateri se pa gode ob prilike češčenja svetinje njegove de-

VAŽNO.

Pozivljamo zadruge vojnih oškodovancev, stavbinske zadruge, županstva, razprodajalce in posamezne naročnike «Obnove Goriške», da plačajo čimprej naročnico. Uprava mora svoje račune takoj urediti, še posebno radi tega, ker se je izdajal list na skupni račun Zveze zadruž vojnih oškodovancev. Denar naj se pošlje na upravo

«Goriške Straže» v Gorici, Via Mameli št. 5 (prej Šolska ulica.)

Nujno je potrebno, da bi izhajal list «Obnova Goriške» tudi v bodočnosti, bodisi v tej ali drugi obliki, na ta ali drugi način. Ko uredimo svoje račune z «Obnovo Goriške», se potrudimo, da bo izšel drugi podoben list. Naročnike prosimo, da ostanejo tudi drugemu listu naklonjeni.

Uprava «Obnove Goriške».

MESTNE NOVICE.**Pred ustanovitvijo podružnice Šolskega društva v Gorici.**

V sredo, dne 14. t. m. se je vršil v Gorici sestanek, ki mu je bil namen ustanoviti v našem mestu podružnico «Šolskega društva». Bil je izbran pripravljalni odbor, ki je prevzel nalogo, da pripravi potrebno za sklicanje ustanovnega občnega zбора in predloži pristojni oblasti pravila podružnice v potrditev. Ustanovni občni zbor bo v nedeljo 25. t. m. v prostorijah «Pevskega in glasbenega društva», Trgovski dom (vhod via Petrarca) ob 10 h dopoldne. Pozivamo vse, ki sta, jim pri srcu usoda naše dece in bodočnost našega načoda, da se gotovo udeleže tega nad vse važnega sestanka.

Pripravljalni odbor.

Slovenske postne pridige v Gorici.

Kakor vsako leto, se vrše tudi letos slovenske postne pridige vsak petek ob 7. zvečer v cerkvi sv. Ignacija na Travniku. Letos govorja tamoznji kapelan g. Stanko Stanič.

Zanimiv koncert v Gorici.

Pred včerajšnjim zvečer se je vršil v dvorani «Goriškega telovadnega druženja» na Telovadnem trgu koncert, na katerem sta nastopila dva skladatelja — eden Slovenec, drugi Italijan — z lastnimi skladbami. Italijan je bil skladatelj Desderi iz Torina, učenec znanega italijanskega komponista Hildebranda Pizzettija. Slovenec je bil Marij Kogoj. Vsak je proizvajal sam na klavirju svoje skladbe. Tako zanimivega koncerta ni bilo še v Gorici.

Marija Podgornik predsednica

Goriška slovenska omladina, se živahno giblje. To važno kulturno društvo naznana, »da se vršijo tudi v postnem času redne plensne vaje« vsak teden v Trgovskem domu. Naj noben pravi rodoljub ne zanudi prilike, da se prav kulturno zagiblje. Izražamo skromno mnenje, da bi mlade sile, ki so na gledališkem odruželi toliko zasluženega priznanja, mogle pač na hvaležnejši način širiti sloves slovenskega, imena v goriskem mestu.

Spolno žensko društvo

v Gorici je otvorilo tečaj za pouk v krojenju in šivanju oblek. Vabimo slovenska dekleta iz mesta in okolice, da se udeležujejo tečaja. Zglašajo naj se v društvenih prostorijah, Trgovski dom 1. nadstropje.

VAŽNO.

Naznanjam vsem naročnikom, dopisnikom i. t. d., da se nahaja Uprava «Goriške Straže» v Gorici, Via Mameli št. 5. v prvem nadstropju. Tam, kjer je tudi tajništvo Političnega društva «Edinosti» in tajništvo «Kmetski-delavske zveze.» Uprava se nahaja ravno na oglu ulice Mameli (prej Šolska ulica). Uprava «Goriške Straže» je sedaj ravno nad dobro znano bivšo trgovino Hedžet-Koritnika, danes pa Rolihovo trgovino.

Ignaciemu staro geslo: Kaj je vse to proti večnosti! Kaj pomaga človeku če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi!

Nadaljnje življenje in smrt.

Ni prostora tu popisovati njegovega življenja. Xavier, Pariz, Bolonja, Rim, Lizbona so kraji, kjer je bivai pred odhodom v Indijo. O. Ignacij Lojola, o. Rodriguez, o. Bobadila so bili njegovo prijatelji in z njim prvi pionirji Družbe Jezusove. Nazadnje je vzel slovo od vseh. Mala Azija, ko maj odkrita Indija, vsa njena otočja, Japonska in Kitajska, ta so bila toriča njegovega delovanja. Ladjska paluba, kolonije, puščave, divjaki, te so mu bile dom in družba in počitek. Samo 4. o let je trajalo to njegovo življenje, a uspehi so bili neprecenljivi. Stotisoč so bili po njegovi roki krščeni.

Od kod ti uspehi?

Da govorimo po domače so za to stvar tri reči potrebne. In sicer: pr-

je Luter vzel, to je Frančišek prisel.

T o je en sam primer njegove energije, kdo bi našel vse njegove napore? To delo je pa njegove telesne moči tako izčrpalo, da je umrl v cvetu svojih let, zapuščen na Sančanskem obrežju.

Kaj pa čudeži?

Ali tak možni vreden spoštovanja? Ali iz tega ni razumljivo, da ga je Bog odlikoval s čudeži in ua odlikuje še danes?

Ko so lani ob 300 letnici njegove kanonizacije odprli njegov grob v Indiji, je romalo k grobu poleg katoličanov tudi veliko Angležev. Jezuitska poročila govore tudi o nekem Angležu, kateri je bil popolnoma slep, a je ob dotiku svoje glave z nagrobnim ploščo svetnikovo popolnoma spregledal. Za to dejstvo navajajo stotine prič.

O čudežih, kateri se pa gode ob prilike češčenja svetinje njegove de-

snice, poročajo časopisi iz Toloze, Boov-a Pariza in Turina.

Kritično dobro preiskan se zdi čudež iz Toloze. Sestra Marija iz samostana Naše Gospe od usmiljenja iz Toloze je bila bolna na želodčnih turih in nalomljeni hrbitenici. Nahajala se je že v stanju splošne paralize. Ob pogledu na relikvijo je popolnoma odzravela. Navajajo se natenčne priče in zdravniška spričevala.

Svetinja v Gorici.

Ta čudodelna svetinja bo prinešena v Gorico dne 26. februarja. **Ob šestih popoldne** jo bodo Goričani s procesijo sprejeli na Travniku. Od tod jo bodo nesli v cerkev sv. Ignacija, kjer bo izpostavljena v javno češčenje tisti dan in še naslednji dan od 6. do 10. zjutraj.

Velika čast za nekdanjo jeruzitsko cerkev, za goriške vernike pa velika dobrota!

*

Kaj je novega na deželi

Iz Logaršča pri Sv. Luciji.

Po dolgi in mučni bolezni, katero si jo je nakopal na bojnih poljanah in strelskih jarkih je preminul pretekli pondeljek v starosti 33 let tukajšnji posestnik Ivan Rutar.

Velik udarec za družino in velika zguba za našo vas, ker pokojni je bil delaven doma in v javnosti ter je ljubil svoj narod z besedo in dejanji.

Pogreb se je vršil v četrtek. Smrtne ostanke pokojnika so prepeljali v Podmelec v spremstvu skoro vsega vaščanstva posebno pa fantov in deklet. Naj počiva v miru!

Sv. Lucija.

Strašna nesreča se je zgodila v Modreju pri Sv. Luciji. Dva 14 letna fanta, in sicer neki Albert Leban in Ivan Rutar sta se nahajala na travniku in našla na njem bombo. Ker se nista zavedala, kakšne nevarnosti se skrivajo za razstrelivom, sta se začela z njimigrati. Nenadoma je bomba razpočila z groznim treskom. Fanta je pognalo dateč po zemlji in jih hudo razmeharilo. Leban je imel ves obraz oblit s krvjo, ker ga je bil kos bombe zadel v glavo. Ubogi fant je izgubil tudi dva prsta na levi roki. Še hujše je zlostavljen ubogi Rutar. Zgubil je eno oko in obe roki. Roke mu je bilo zlomilo ob zapestju. Nesrečna fanta so prepeljali v goriško bolničico.

Kolikokrat bomo še brezuspešno rotili naše ljudstvo, naj bo previdno z razstrelivi in pouči o tem otroke? Vedno nove nesreče, a vse skupaj malo pomaga. Ne preide teden, ko bomo zopet poročali o nesreči.

Mavhinje.

Dne 13. t. m. ob 5. uri popoldne se je pripetila v naši vasi strašna nesreča. Neki Leopold Bandelj je izkopaval iz zemlje čok in se pri tem močno trudil. Da bi delo prej dovršil, je del pod čok zrakoplovno bombo, ki jo je bil nekje našel. Zažgal jo je, da se razstrelji. Nesreča je pa hotela, da je enajstletni deček Milan Pernarčič gnal ravno v tem hipu živino na kal. Fant je vedel, da se bo bomba razstrelila, toda misliš je, da šele pozno zvečer. Zato je šel na lice mesta, da si ogleda, kako je stvar napravljena. Toda, oj nesreča, bomba je že gorela in se je nenadno razpočila s strašnim treskom. Nesrečneža je vrglo kakih 25 metrov daleč, bomba ga je tako močno razmeharila, da je ostal na licu mesta mrtev.

Ubogi oče ima sedaj že šesti slučaj smrti v hiši. Vseh nesreč so krivi vojni izstrelki ali vojna. Leta 1917 mu je granata ubila na dvorišču očeta in sina in smrtno ranila soprogo. Ženo so brž prepeljali v tržaško bolnišnico in jo tam operirali. Žena je sicer okrevala, toda radi operacije ni mogla več prenesti pravega poroda in je pozneje umrla z otrokom vred v bolnišnici. Nova nesreča je udarila moža leta 1919. Pri Sv. Ivanu Devinskom je ročna granata ubila drugega sina. Pred par dnevi je smrt zopet obiskala njejovo preizkušeno družino. Naše globoko sožalje nesrečnemu možu:

Ljudje božji, imejte vendar več pozornosti z izstrelki. Povsod preži smrt in nesreča na nas.

Bandelj se je javil sam oblasti.

Podraga.

Dne 17. februarja smo pokopali 63 letnega Ivana Trošta, posestnika v Podragi. Pokojni je bil 26 let ključar naše župne cerkve in velik dobrotnik tukajšnjega kat. slov. izobraževalnega društva, ki je imelo ves čas svojega obstoja — od leta 1904 — v njegovi hiši brezplačno društveno sobo.

Društvo mu je priredilo prav lep pogreb. Pred hišo, v cerkvi in ob grobu mu je zapel društveni pevski zbor, katerega vežba pokojnikov sin Jožef, ki je tudi organist naše župne cerkve.

Zbor je vodil veleč. gosp. Al. Kralj, župnik iz Goč. Umrli je bil globoko veren mož in silno mirnega značaja. Mir in pokoj njegovi duši!

Iz Reke pri Cerknem.

V nedeljo 18. februarja se je vršil pri nas ustanovni občni zbor »Kmeto-delavske gospodarske zadruge«. Konsum je bil pri nas nujno potreben. Priglasilo se je že nad 200 članov iz Cerkna, Bukovega, Šebrelj, Otaleža, Orehka, Ravni, Jageršč., Straže, Kojee in drugih vasi. Občnega zabora se je udeležilo nad 200 ljudi, med katerimi je bilo nekoliko tudi nečlanov. Tajnik Zadružne zveze v Gorici g. Doktorič je pojasnil pomen in naravo konsumne organizacije. Poudarjal je, da je predpogoj za uspevanje konsuma trgovsko izvežbana moč; ravno tako morajo biti v najlepšem redu knjige, zato mora konsum skrbeti, da dobi dobrega, zanesljivega knjigovodja. Potreben je tudi precejšen obratni kapital, zato so člani dolžni agitirati po svojih občinah, da pristopijo vsi kmetje h konsumu. Konsum mora imeti delavno, sposobno načelstvo in nadzorstvo. Predvsem pa je potrebno, da se postavi konsum kakor sploh zadružna organizacija na združene duševne temelje. Poštenost, pravičnost in ljubezen morajo biti gonične sile in še posebno konsumne organizacije. Konsum mora biti velika družina članov. Za njim je govoril dr. Bitežnik iz Gorice. V svojem govoru je poudarjal, da je gospodarska organizacija kmeta nujno potrebna. Kmet je postal po velikih borbah, kmečkih puntih svoboden gospodar in lastnik svoje zemlje. Od 7. stoletja do leta 1848 se je kmečko ljudstvo borilo proti gospodski, grofom baronom. Leta 1848. je postal velik del kmečkega ljudstva lastnik svoje zemlje. Lastništvo zemlje je kmeta politično in socialno dvignilo. Njegov gospodarski položaj se je pa le malo zboljšal. Kdor je lastnik zemlje, mora biti tudi lastnik svojih pridelkov. Današnji kmet pa to ni. Lanska suša je našemu kmečkemu ljudstvu oropala milijone. Vsled pomanjkanja krme je moral po nesramnih cenah oddati in prodati svojo živino raznimi živinskimi meštarjem, ki so prihajali iz vseh štirih vetrov ter ga neusmiljeno ogulili. Proti živinskim meštarjem je treba postaviti organizacijo živinorejcev. Kakor z živino, tako je tudi z vsemi drugimi kmečkimi pridelki. V borbi proti današnjemu sovražniku ljudstva je nasilstvo le slabo orozje. Ako hočemo steti kapitalistični red, se moramo organizirati. Organizirati je treba nakup vseh potrebščin in prodajo vseh pridelkov potom zadružništva. Organizacija in izobrazba delovnega ljudstva je danes edino pravo orozje, ki vodi do zmage. Ko ustavnjavamo konsum, nas vodi le ljubezen do ljudstva, do otrok in družin, pa tudi ljubezen do naše zemlje in naroda, ki se bo vzdržal le, ako bo dobro gospodarsko, politično in kulturno organiziran.

Nato sta govornika prebrala in pojasnila pravila, ki so bila z nekaterimi spremembami soglasno sprejeta. Izvolilo se je 40. zaupnikov, ki so bili na podlagi soglasnega sklepa občnega zabora pooblaščeni, da izvolijo izmed sebe načelstvo in nadzorstvo.

Učenjak Röntgen.

Dne 10. t. m. je umrl v Monakovem (Nemčija) slavni nemški učenjak, prirodoslovec Viljem Konrad Röntgen.

V. K. Röntgen je bil rojen dne 27. 8. 1845. v Lennepudu (Prusija). Visokošolske študije je končal v Curihu, kjer je tudi promoviral. Od leta 1870. dalje je bil asistent pri prirodoslovcu

Kundtu v Würzburgu. L. 1874. je habilitiral v Strassburgu. Kasneje je bil prof. v Würzburgu.

Bilo je leta 1895., ko se je bliskoma raznesla po vsem svetu vest, da je neki nemški profesor v Würzburgu odkril prečudežne žarke, ki prodirajo skozi vsa telesa in s katerih pomočjo lahko vidimo in opazujemo do tedaj nam nedostopno notranjost teles. Odkriti žarki so takovzani X-žarki, kakor jih je on sam imenoval ali Röntgenovi žarki, kakor jih danes nemu na čast imenujemo. Zaradi svojih izrednih svojstev, ki omogočujejo

proučevati notranjost teles, in zaradi praktične vrednosti, ki so jo v najkrajšem pridobili v tehniki, zlasti v zdravilstvu so vzbudili tudi žarki splošno zanimanje. S tem je Röntgen veliko koristil človeštvu; ni pa iskal — kakor današnji svet — za svoje zasluge nobene časti in slave, temveč je živel sam zase in za znanost ter je odklanjal celo vsa vabilia na razne slavnosti, ki so jih priredili njemu na čast. Edino odlikovanje, ki je sprejel, je bilo častno doktorstvo; podelilo mu ga je pariško vseučilišče. Leta 1901. je prejel Noblovo nagrado.

Ni vse zlato kar se sveti...

Tudi poročilo o ustanovnem občnem zboru »Zvezze prosvetnih društev« v »Edinosti« z dne 30. pr. m. se tako sveti od samih lepih besed o slogi, kulturni edinstvi itd., da bi neukovek utegnil misli, da ima v »Z. T. D.« samo pristno zlato rešnice in ljubezni. V resnici je pa stvar drugačna. Netočnosti poročevalca »Edinosti« naj pojasnijo sledeče točke:

1.) V člankih: »Našim društvom« in »Na delo za izobrazbo ljudstva« je prisnela »Mladika« že leta 1920 (št. III. str. 64 in št. VIII. str. 193) misel organizacije vseh prosvetnih društev v skupni »Zvezi«. »G. Straža« je javila že 1. 1921 potrditev pravil »Prosvetne zvezze« in je pozvala izobraževalna društva naj se učlanijo v tej organizaciji. Svoj ustanovni občni zbor je imela »P. Z.« 4. okt. 1922 in nikomur ni bil zabranjen pristop, še manj udeležba pri občnem zboru. Od 4. okt. do danes zre »P. Z.« na celo vrsto predavanj in tečajev po vseh delih naše domovine. Da se je vršil 4. okt. 1922 ustanovni občni zbor »P. Z.«, se ni moglo zdeti nepričakovano nikomur, pač pa težko razumemo smisel za resnično logo pri »Z. P. D.«, ki sklicuje svoj ustanovni občni zbor komaj 25. jan. 1923. v dobi ko je »P. Z.« izvršila že ogromno delo po vsej deželi.

2.) »P. Z.« ima ožji delokrog »pravi dopisnik«. Ta beseda zasluži vsega preudarka razsodnih ljudi. Ali obstaja katero prosvetno društvo, ki bi mu »P. Z.« ne mogla koristiti? Tega pisanec pač ne misli. Najdemo morda kako vprašanje, ki se tiče katerekoli vede ali pa umetnosti ali gospodarstva, ki bi mu »P. Z.« ne mogla posvetiti svoje skrbi? Vsej resnici in lepoti so odprta vrata »P. Z.« na stežaj! Torej v čem je delokrog »P. Z.« ožji od delokroga »Z. P. D.«? V ničemer! Pač pa lahko rečemo, da je program »P. Z.« jasno preciziran in pozitiven ter nudi tak podlago značajne vzgoje — dočim program »Z. P. D.« v teh najbolj perečih točkah docela odpoveduje. V društvi »Z. P. D.« se krščanska načela lahko v prahu teptajo, lahko se pa tudi na vso moč povzdigujejo — »P. Z.« pa stoji na krščanskih temeljih iz naravnih in tudi iz narodnostnih razlogov. V tem, da »Z. P. D.« lahko igra dvojno vlogo, je njen delokrog širši.

3.) V gremkih izkušnjah smo razkrili misli in cilje »kulturne sloge«, a vkljub temu bi čakali in molčali, da ne bi imeli že izkušenj v tej zadevi. Naš člankar pravi, da imajo posebne zasluge za »Z. P. D.« sledeča društva:

»G. S. O.«, Akad. fer. društvo »Adrija« in pa »Čitalnica« v Solkanu. Zdaj pa prijatelj pomni sledeče: »G. S. O.« je priredila vrsto protikrščanskih govorov v »Trgovskem domu«, kakor bi naše dežele ne tria važnejša vprašanja; Akad. fer. d. »Adrija« smo morali že enkrat v »Straži« opozoriti radi podobnih predavanj; »Čitalnica« v Solkanu — to se pravi dva ali trije voditelji, ki hočajo ostale terorizirati, so bili pri tečaju »P. Z.« v Solkanu skrajno mrzli, ker želijo »sloga« s krščanskimi načeli in eden je celo magično diplomatično napadal Cerkev. Ti velezaslužni faktorji pojmujejo kulturno slogo tako, njih otrok »Z. P. D.« gotovo tudi v bodoče. Sicer smo prepričani, da »Z. P. D.« ne bo mogla skrivati svojih osnovnih idej.

4.) Kulturna sloga ni bila priznana in sprejeta niti v dogovoru z dne 24. VI. 1921. razun par točk v prilog kršč. progr. Mogoča je le na enotnem kulturnem temelju. Vsa slovenska zgodovina stoji na takem enotnem temelju in ta je krščanski. Na tem temelju soni tudi danes ogromna večina in jedro našega ljudstva — naš kmet. Če priznamo in spoštujemo ta temelj, če ga postavimo za podlago našim kulturnim organizacijam, je kulturna sloga mogoča in »P. Z.« si je iskreno želi. Če pa nekateri kulturni delavci vidijo v krščanstvu le obnošen klobuk, naj ne govorijo o kulturni slogi: to bi pomenilo govorjenje brez misli ali pa zavajanje našega ljudstva v neznačajnost do mozga.

Značilno je tudi, da je »Z. P. D.« povabilna na svoj ustanovni občni zbor vse kulturne delavce. Zelo lepo!

Zato sta prišla tudi dva od poslanca »P. Z.«, da se uredi medsebojno razmerje obeh Zvez. Morda bi res ne bilo časa pri tej priliki za tak razgovor: forum je bil vsekako najmerodajnejši. Toda odposlanca sta bila kratkomalo odslovljena — v lepi obliki seveda. Lep sporazum!

5.) »Goriška Straža« je nepristransko sprejemala poročila in oglase vseh kulturnih organizacij do onega dne, ko so začele nekatere kazati kulturno-bojniško ost, ki jo poročilo v »Edinosti obsoja«. »Goriška Straža« je bila, je in hoče ostati nadstrankarsko skupno glasilo, hoče pa ostati tudi značajna in zvesta onim načelom, ki jih smatra za vsestransko potrebne našemu ljudstvu.

Prijatelj, zdaj veš kako sodimo o kulturni slogi, o »Z. P. D.« in o »P. Z.« Resnica brez sovraštva le koristi. Glaslapa, boni amici! Eden za vse.

GOSPODARSTVO

Kmetijstvo v Italiji.

Letno je skoraj 16% površine Italije, to je okoli 4 milijone in pol ha posejanih pšenico. Na en ha se pridela približno 10 q zrnja, skupa torej okoli 45 milijonov q pšenice, kar niti od daleč ne zadostuje za prehrano celotnega ljudstva, te se morajo letno uvažati ogromne količine; tako se je uvozilo 1. 1921 za celih 5 in pol milijar lir. Do nedavno se je uvažalo predvsem zrnje, ker je bila postavljena na moko precejšnja uvozna carina, katero pa je vlada odpravila, oziroma znižala od 11 zlatih lir prvo na 4— in sedaj na 1.50 L ali izraženo v papirnatih lirah od približno 40 L na 16 in sedaj na 6.— L. Pšenica, kakor skoro vse žito, se uvaža največ in Argentini in ameriških Združenih držav, nekoliko tudi iz Rumunije. pridelek 10 q zrnja na ha ni visok pridelek, ampak zelo nizek in zato streme danes vlada in druge organizacije za tem da se ta pridelek zviša.

Po pšenici zavzemajo največ površine vinogradi, ki pokrivajo tudi okoli 4 milijone in pol ha. Velika večina, in sicer 4/5 vinograda je navadnega, to je z mešanimi trtami, ostala petina pa špecjaliziranega, to je posajenega z izbranimi trtami. pridelek vina je različno visok v različnih letih, v srednjem pa se pridela okoli 40 milijonov hl vina, od katerega se izvozi približno 40% del. Gleda pridelka vina stoji Italija na drugem mestu na svetu, in sicer takoj za Francosko. V Italiji se pridela približno 1 hl vina na človeka, v Franciji pa poldruži.

Od žit, razun pšenice, igra največjo vlogo koruza, ki pokriva 1 milijon in pol ha, na katerih se pridela letno približno 25 milijonov q zrnja na ha torej okoli 12 q, kar je tudi zelo malo. V Banatu in Slavoniji se pridela večkrat do 30 q. na ha. Tudi koruzo uvaža Italija, in sicer hajveč žitih držav kot pšenico. L. 1921 se ceni uvoz koruze na več kot pol milijarde lir.

Približno 800.000 ha je letno posejanih v Italiji z ržjo, ki ne igra prav velike vloge v prehrani prebivalstva, z ozemljem in drugimi žitimi, približno 150.000 ha pa z rižem, katerega se pridelajo letno okoli 4 milijoni q. pridelek ovsa, jemena in rži ter drugih žit na ha ni visok. Ta panoga kmetijstva je sploh zelo zastala. L. 1921 se je uvozilo v Italijo za 150 milijonov L. rži in približno ravnonotoliko ovsu.

Krompir ne igra take vloge v Italiji, kot pri nas, oziroma na Češkem ali v Nemčiji, kjer je hrana ljudstva. Sadi se letno na približno 300.000 ha srednjih pridelekov je približno 60 q gomoljev na 1 ha, kar je zelo malo. Zrelega krompirja ne izvažajo in ne uvažajo, ker je promet z njim skoro po celi Evropi zaprt. Izvaja se pa drobni krompir, zgodnji krompir, da ta trgovina ne igra še take vloge kot pred vojno, ko se je dobival italijanski zgodnji drobni krompir tudi v Petrogradu.

Tudi pridelovanju sladkorne pese v Italiji ne posvečajo velike važnosti. Posadijo z njo letno približno 50.000 ha, iz katerih dobijo približno 25 milijonov q pese, oziroma približno 3.5 milijone q sladkorja, kar ne zadostuje za celotni konsum. Tobaka pridelajo letno okoli 100.000 q na 10.000 ha.

Zvine Italija mnogo več uvaža kot izvaža. Uvaža zelo mnogo iz Jugoslavije, Lame in volne se več uvozi kot izvozi, kakor tudi lesa, ki prihaja iz Centralne Evrope, posebno iz Avstrije, Čehoslovaške in Jugoslavije.

Izvoz kmetijskih pridelkov iz Italije tvori največ južno sadje, predvsem mandelji, limoni in pomaranče, pa tudi lešniki in orehi, katerih izvozijo letno za več kot 100 milijonov lir. Izvozijo tudi mnogo zelenjave in konoplje, ki igra v kmetijstvu Italije precejšnjo vlogo. Z njo je obdelanih okoli 90.000 ha. L. 1922 so izvozili tudi precej krmę v Jugoslavijo, posebno pa v Čehoslovaško. V tem oziru so

nekateri pokrajine Italije naravnost oblagodarjene z dobrimi travniki. To velja predvsem za okolico Ravenne in nekaterih drugih mest. V celotni Italiji je prepuščenih travnikom 2250 tisoč ha zemljišča. Izvaja se tudi pristno oljkinje olje, ki ga pridela Italija približno 2 milijona hl letno. Slabšega olja, posebno sezamovega in drugega semenskega olja, pa več uvozijo kot izvozijo.

Precejšnjo vlogo igrajo v Italiji tudi kmetijske obrti (industrije), ki pridelujejo kmetijske pridelke in jih v predelani obliki dovajajo konsumu. Poleg sladkorne industrije in pivovarstva ter tekstilne industrije moramo predvsem omeniti konzerviranje sadja, zelenjave in posebno paradižnikov. Konzerv iz paradižnikov izvozijo letno za več milijonov lir. Veliko vlogo igra tudi sirarstvo, ki stoji v Italiji zelo visoko. Parmezanski sir je znan po vsem svetu.

Ta kratki pregled stanja kmetijstva v Italiji hoče predvsem naše kmetovalce o kmetijskih prilikah v Italiji seznaniti. Te prilike niso rožnate, niti vse v redu in se dajo še mnogo zboljšati, za nas je pa predvsem to važno, da zvemo, kako skušajo Italijani svojo kmetijsko panogo dvigniti in kakšnih sredstev se poslužujejo, o čemer bomu na tem mestu še pisali in kar je deloma tudi v članku samem že omenjeno.

Za velesejem v Pragi

Za vzorčni sejem v Pragi je dovoljen 20% popust voznine. Na odhodni postaji treba predložiti nalašč zato priliko nastinjeno prošnjo in se bo treba izkazati s potnim listom, iz katerega je razvidno, da je dotičnik trgovec ali obrtnik. Listki, ki veljajo 20 dni, se bodo prodajali od 1. do vstevki 18. marca.

VALUTA.

Na tržaški borzi si dobil 20. t. m.
nemško avstrijskih kron 2857.14 za 1 liro 285.714— za 100 lir; dinarjev 4.82 za 1 liro 481.92 za 100 lir; jugoslovanskih krom 19.28 za 1 L. 1927.68 za 100 lir; čeških krom 1.60 za 1 liro 160.64 za 100 lir; ogrskih krom 125.— za 1 liro 12.500— za 100 lir; nemških mark 1052.63 za 1 liro 105.263.— za 100 lir; francoskih frankov 0.79 za 1 liro 79.— za 100 lir; švicarskih frankov 0.25 za 1 liro 25.38 za 100 lir; belgijskih frankov 0.88 za 1 liro 88.— za 100 lir; holandskih goldinarjev 0.12 za 1 liro 12.05 za 100 lir; rumunskih lejev 10.52 za 1 liro 1052.63 za 100 lir; za 1 dolar si dobil istega dne 20 lir 75 stotink in za 1 angleški pfund sterling 98 lir.

KNJIŽEVNOST.

Nova knjiga. Naš smejoči se humoristi Feigel Daimir romana spet po vsej naši deželi, med vsem našim ljudstvom, po vseh naših hišah. Gosp. Feigl boli i noga, zato pa je sklenil: pojdi raje, ti »Klobuk po strani« med dobro pa tudi veselo slovensko ljudstvo. Do danes nas je razveseljeval njegov »Pol litra vipavca«, tudi njegovi »Bacilli in bacilke« smo vzljubili, težko se bomo ločili od knjige »Tik za fronto«. Kljub temu pa iskreno pozdravljamo njegov »Klobuk po strani«, ki je izšel pravkar iz tiskarne. Naslovno stran je narisal L. Spazzapan. »Klobuk po strani« dobiš v kujigarni K. T. D. v Montovi hiši. Stane 4. lire. Oceno nove kujige prinesemo še vnašem listu. Že sedaj toplo priporačamo Feiglov »Klobuk po strani«.

Naši fantje-vojaki.

Od vseh strani Italije pošiljajo slovenski fantje vojaki v »Goriško Stražo« pozdrave in obenem opisujejo svojo usodo. Iz Turina nam pišejo:

Tudi nas je usoda pogurala daleč v tujino, kjer smo prepucšeni tuji skribi in okusimo marsikatero kapljepelinu v vojaški suknji.

Edino razvedrilo nam je »Goriška Straža« v teh pustih dneh. Kadar pride k nam gre iz roke v roko, in pridno prebiramo novice iz naših krajev in tudi mnogo žalostnih je vmes.

Mnogo požrtvovalnosti in ljubezni ima ta list do nas in trnjeva je njegova pot, preden nas doseže. Ko pride namreč k nam, ga takoj vzame naš kolonello v roke in pokliče tolmača. Ta mora prestaviti Stražo v italijansko, in sicer vso do zadnje črke. Obiskal nas je tudi znani hinavski prijatelj — Nova doba. Mi smo ga takoj takega, kakor je prišel, poslali nazaj v brlog, odkoder se je priklatal.

Ti »Goriška Straža« stoj zvesto ob naši strani.

• • •
Pošiljamo najlepše pozdrave ljubi domovini, vsem znancem in dekletom ter kličemo: Nasvidenje čez osem mesecov !!

Koritnik Andrej, Dolenja vas, Franetič Ignacij, Senožeče, Lipušček Karlo, Ajdovščina, Morak Anton, Sv. Lucija, Gabrovec Anton, Števerjan, Umek Jožef, Trst, Kenda Alfonz, Rudnica, Sedej Peter, Vojsko, Novak Ivan, Vrigne, Beltram Rudolf, Vogersko, Blaževič Peter, Begat, Sluga Franc, Sabonje.

* * *

Draga Straža!

Mnogo pozdravov ti pošiljamo slovenski fantje od 69. regimeta. Nahajamo se v vasi, ti se kliče Madonna dell' Piave. Vrjemo skladisča in praznujemo tako pust. Dva dni smo že na strazi, v štirih urah smo pa že prosti. Oboroženi moramo biti zmeraj po noči in po dnevi. Ko končamo službo, se vrnemo v Firence. Tam je naš domači kraj.

Letos smo skoro pozabili, kedaj je bil pust. Dobro, da smo imeli vedeža, ki nam je povedal, kedaj ste ga praznovali vi v domačih krajih. Ce bi morali tudi drugo leto tako praznovati pust, je boljše, da ga ne denete v praktiko, ker mu razbijemo roge dol z glave.

Sedaj naj zadostuje. Lepo pozdravljamo naše brate, starše in sestre. Poseben pozdrav fantom in dekletom.

Oprostite slabí pisavi.

Anton Kravanja iz Soče, Gantar Pavel iz Godoviča, Pavčič Alojz, Hrašč pri Postojni, Hreščak Anton, Nova Sušica, Skok Jožef iz Lokve, Makovec Jožef, Veličke Žablje, Eler Avguštin, Plavje, Istra.

DROBIZ.

Čudne šege.

Pri priprostih plemenih je navada, da kupijo možje svoje žene od staršev. Pri tem je pomembna lepota žene, a še bolj prefriganost očeta. Pri nekaterih afriških plemenih se posebno visoko ceni debelost ženske. Zato se pri teh plemenih kupujejo neveste po teži. Starši so tako pametni, da pitajo svoje hčere, da na pravijo ž njimi kolikor mogoče dobro kupčijo. Tržna cena žensk se menja med ceno ene in deset krav. Pri Kikugu plemenu ima samo poglavar

pravico prodajati neveste. Gotovo ima pri tem velike dobičke. Tam so zamenjali pri kupčiji krave z denarjem. Pred vojsko je stala dobra nevesta 5 šilingov. Danes se pa plačuje za krasotico Kikugu plemena 12 do 15 šilingov, ker se tudi tam oplaža draginja. Kupnina se plačuje v obrokih, ker je za tamkajšnje razmere precej visoka. Eskimi pa plačujejo odkupnino v kožah ali v pseh.

Steklena cesta.

Najbolj čudna in gladka je ona cesta, ki veže dva najlepša kraja v ameriškem državnem parku. Ta cesta je iz stekla. Nastala pa je tako: Ko so inženirji merili cesto, so zadeli na cel hrib vulkanskega stekla, ki je zapiral pot. 80 metrov visok hrib iz črnega, rdečega in rumenega stekla se je dvigal tam. Najprej so inženirji poskusili razstreliti silni hrib z dinamitom; pa ni šlo. Tu se zasveti nekemu delavcu, ki je bil prej steklar, misel, da bi mogli z močno goruto spraviti stekleni hrib do žarenja. Res so inženirji šli na to delo, v krogu 1000 metrov okoli hriba so začigli velike grmade, ki so gorele po petdeset ur. Nato so polili žareči hrib z ledeno vodo, ki so jo bili s sesalkami spravili vrh hriba. S silovitim gromom se je razpočil hrib in ko se je dim razvlekel, so delavci videli, da je zginil oni del hriba, ki je cesto zapiral. Grmade steklenih dobrev so pokrivali ves hrib. To grižo so porabili za tlakovanje ceste, ki je trdla svetla in pisano barvana tako da je pač najlepša cesta na svetu.

DAROVI.

Za Alojzijevišče so darovali gg: Dr. A. Pavlica, prof. bogoslovja, 25.— L; Poniz Benedikt, naduč. v p., 20.— L; D. Al. iz D. 50.— L. Vsem iskrena hvala!

Gosp. Ciril Budihna iz Renč poslal 180 lir, nabranih na bloke za »Našo deco«. Vremu nabiralcu kakor vsem darovalcem srčna hvala.

Gospa Roža Pregelj poslala 702 liri, in sicer 407 L nabranih na bloke v Sv. Luciji, Modreji, Dobročniku, Logu in Bači in 295 L in 70 stot. nabranih na polo. Posebna zahvala, da je zbirka tako častno uspela gre g. Roži Pregelj, gdčni Marji Kovačič in gdčni Anici Kragelj kakor tudi vsem cenjenim darovalcem.

Tudi naši vrišči Lomljani, Tolminška vas in Kanalski Lom niso zabili »Naše dece« in zbrali v to svrhu 230 L in 80 stot.

Vrlim nabiralcem, g. g. Pavlini Kokšar, Emilji Strukelj, Vincenci Zbogar in Stefanu Pavšič iskrena hvala.

Za »Alojzijevišče« so darovali gg: Mons. Berlot 25.— L; Fr. Švara, vikar 20.— L; po 10.— L: Fr. Franko, vikar, A. Grbec, župnik, J. Godnič, župnik, I. Kodrič, kurat, Fr. Černic, posebnik; po 5.— L: I. Vodopivec, kurat, in N. N., po 4 L: A. Berbuč, kaplan. Vsem: Bog povrni!

Dobrodelenost. Za Slovensko sirotišče: Svetnik Albert Komavec 25 L, g. prof. Artur Errani 30 L.

Hvala!

Tvrde in obrtniki inserirajte v „Goriški straži“!

ADRIA ČEVLJI

izdelek „Čevljarske zadruge v Mirnu“

Lastne prodajalne:

GORICA, Corso Verdi 22.**TRST**, Via dei Rettori 1.**V 45 vrstah**

se izdelujejo testenine PEKATETE. Nekaterim ugajajo debeli, drugim drobni makaroni, tem vrvice, onim polži i. t. d. vse pa so točne redilne in tako okusne, da jih vsepovsod hvalijo.

Kupujem kože

kun, lisic, podlasic i. t. d. in plačujem po najvišjih cenah. Windspach, «Albergo Gorizia», Gorica Corso Vitt. Em. 16.

NA PRODAJ imam večjo množino mladega sadnega drevja za presaje nje, kakor: jablane žavnih vrst hruške, žlahtne tepke in dobre mastnice. Cena po dogovoru. Josip Rozman, Podbrdo ob Bači.

VABILO

k rednemu občnemu zboru Stavbenih zadrug r. z. z. o. j. v Grgarju, ki se bo vršil četrtek, dne 1. marca 1923 ob 5. uri popoldne v zadružnih prostorih s sledenim dnevnim redom:

1. Nagovor predsednika,
2. Predložitev letne bilance za 1922,
3. Volitev odbora,
4. Raznotornosti.

V slučaju, da ne bo zbranih ob dočeni ura zadostno število članov, se za pol ure pozneje sklice drugi občni zbor, ki bo sklepčen ob vsakem številu navzočih članov.

Odbor.

Ravnateljstvo.

Podpisani naznanjam slav. občinstvu da se je obnovil fotografičen atelje v Gorici v hiši Gor. Ijudske posojilnice v Via Carducci 7. Fotografira se z električno razsvetljavo v vsakem vremenu. Napovedani posnetki o vsaki pončni uri. Podružnica v Idriji.

Za obilen obisk se priporoča
JOSIP NARDIN.

Posestvo na prodaj v Skopem hšt 30 in 31. Za pojasnila obrniti se na lice mesta.

Zveza goriških delavnih in proizvajalnih zadrug

Reg. zad. z om. zav.

Gorica, Via Mazzini (Municipio) 4 I. nad.
VČLANJENIH ZADRUG 45.

Prevzema vsa obnovitvena kakor tudi druga v stavbno in proizvajalno stroko spadajoča dela, ki jih izvršuje sama ali potom pridruženih stavbenih zadrug. - Vojnoškodovanci izročite obnovitvena dela le našim stavbenim zadrugam.

Zadružna zveza

vpisana zadruga z omejeno zavezo

v Gorici, Corso Gius. Verdi št. 32, I. nadstr.
uraduje ob delavnikih od 8. do 12.

Zveza zastopa in varuje koristi pridruženih zadrug, izvršuje nad njimi po zakonu revizijo, daje nasvete in navodile pri ustanavljanju novih zadrug, skrbi za delarno izravnavo, to je sprejema od zadrug vloge in jim daje posojila, posredne po možnosti pri nakupovanju blaga (umetnih gnojil, medre galice, žvepla i. t. d.) in pri prodaji pridelkov, uporablja vsa postavna sredstva v pospeševanje zadržništva in v povzdigo kmetijsta in domače obrti.

NAZNANILLO.

Consorzio Provinc. fra Cooperative di produzione e lavoro di Trevi so, juridična oseba na podlagi kr. odloka z dne 31 julija 1921 št. 1118.

Naznanjam našim številnim in cenjenim klijentom, da smo premestili urade našega oddelka v Gorici

iz Travnika št. 20

v Via Trigemina št. 5
(zad za licejem)

Ob tej priliki prosimo vse naj si zapomnijo natančno besedilo naše tvrdke, ker se na ta način izognejo nesporazumnenj in zmešnjav, ki nastanejo na ta način, da se zamenja naš konsorcij z drugimi trevizanskimi, kateri nimajo nič skupnega z nami.

Nova telefonska številka: 1-42; naslov za brzjavke: Cooperazione Gorizia, za pisma: poštni predal št. 59 ostane neizpremenjen.

Ravnateljstvo.

Mestno županstvo v Idriji naznanja tužno vest, da je gospod

Ferjančič Ivan,

mestni svetovalec in podpredsednik
mestne hraničnice

dne 17. t. m. ob 8. uri zjutraj izdihnil svojo blago dušo.

Velezaslužnemu pokojniku časten spomin.

Idrija, dne 19. svečana 1923.

Mestno županstvo.**PODRUŽNICA**
Ljubljanske kreditne banke v Gorici**Corso Verdi „Trgovski Dom“**

Telefon št. 50. — Brzjavni naslov: Ljubljanska banka.

Delniška glavnica
in rezerve:**CENTRALA:**
LJUBLJANA D. 36 MILIJONOV

PODRUŽNICE: Brežice, Kranj, Metkovič, Celje Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4½% Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.**Nakup in prodaja** vsakovrstnega tujega denarja. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.**Uradne ure za občinstvo 8½-12 in od 3-5****Ob sobotah popoldne, ob nedeljah in praznikih se ne uraduje.****Knjigarna K. T. D. v Gorici naznanja slavnemu občinstvu,**

da so ravnokar došle nove

„POSTNE PESMI,“

uglasbil Janko Grudnik. — Zbirka vsebuje 6 pesmi za mešani zbor, in sicer:

- 1) O grešnik! — 2) V vrtincu, — 3) Glej, o Grešnik!
- 4) Zdi se mi. — 5) Sveti križ. — 6) Jezus v grobu.

Pesmi so zelo lahke, prirejene za podeželske zbole, rade mične melodioznosti bodo pa gotovo vsem dobrodošle. Besede so večinoma nove in nekatere prav lepe. Natis je dovolil kn. šk. ordinariat lavantiski.

Izmed drugih knjižnih novosti za Goriško pripomočamo sledeče knjige:

Dr. Aleš Ušeničnik: Principi sociologije — **Dr. Jan. E. Krek:** Socialni eseji, govor in načrti — **Fr. Stelè in Fr. Terseglav:** Sveta Rusija — **Dr. Jan. E. Krek:** Slovenci — **Baumbach-Funtek:** Zlatorog — **Fr. Ks. Meško:** Ob tihih večerih — **D. Feigel:** Pol litra vipavca II. izd. — **Conan Doyle:** Zgodbe Napoleonovega huzarja.

Naznanjam nadalje, da prodajamo tudi letos v naši trgovini „Dom in svet,“ ki izhaja zopet v povečani obliki. Prva številka je že izšla. Naročnina znaša 25. lir.

Vodstvo knjigarne K. T. D. v Gorici, via Carducci 2
MONTOVA HIŠA.